



Limanowskiego Bolesława

Dzielnice: Mokotów

Osiedla: Czerniaków

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1963

Opis

Bolesław Limanowski (1835-1935) - polityk, socjolog, publicysta, historyk, działacz socjalistyczny i niepodległościowy. Pochodził z Łatgalii, historycznej krainy Łotewskiej, będącej dawnymi Inflantami Polskimi, przyszedł na świat we wsi Podgórze położonej nieopodal Dyneburga. Uczył się w Moskwie, gdzie po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia medyczne na miejscowym uniwersytecie. Zaangażował się wówczas w działalność polskich kółek studenckich. Karnie przeniesiony za to do Dorpatu zmienił kierunek na filozofię, jednak nie dane mu było ich skończyć. W 1860 roku znalazł się w Paryżu i tam - przygotowując się do powstania - podjął naukę w Polskiej Szkole Wojskowej. Związany ze środowiskiem polskim skupionym wokół generała Ludwika Mierosławskiego brał udział w licznych patriotycznych manifestacjach. Po niecałym roku przyjechał do Wilna i tam został aresztowany podczas demonstracji w Kościele katedralnym. Po krótkim procesie został zesłany do Archangielska a później do Pawłowska, skąd został zwolniony sześć lat później. Zamieszkał wówczas w Warszawie, jednak brak pracy zmusił go do wyjazdu. Osiadł we Lwowie, gdzie na miejscowym uniwersytecie ukończył studia filozoficzne a ponadto opublikował swoje pierwsze znaczące dzieło - "O kwestii robotniczej". Kolejna - "Socjalizm jako konieczny objaw dziejowego rozwoju" - spowodowała wydanie nakazu opuszczenia przez niego Austro-Węgier ale również wyrobiła mu opinię znakomitego teoretyka socjalistycznego. Wyjechał wówczas do Genewy, gdzie założył Stowarzyszenie Socjalistyczne Lud Polski. Uczestniczył w Międzynarodowym Kongresie Socjalistycznym w Paryżu w 1889 roku a trzy lata później przewodniczył tam zjazdowi przedstawicieli stronnictw socjalistycznych zaboru rosyjskiego, powołując do życia Związek Zagraniczny Socjalistów Polskich, uznany za prekursora Polskiej Partii Socjalistycznej. Jeszcze będąc na emigracji opublikował m.in. "Stuletnią walkę narodu polskiego o niepodległość" a także "Historię demokracji polskiej w epoce porozbiorowej". Na mocy amnestii w 1907 roku zamieszkał w Krakowie, gdzie został członkiem PPS-Frakcji Rewolucyjnej i jednym z bardziej zaufanych ludzi Marszałka Józefa Piłsudskiego, stając w 1912 roku na czele powołanego przez niego Polskiego Skarbu Wojskowego. W niepodległej Polsce został senatorem z ramienia swojej partii i funkcję tę pełnił aż do śmierci. Po przewrocie majowym stał się przeciwnikiem sanacji. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, Alei Zasłużonych, 10 grób od strony zachodniej (pomnik projektu Stanisława Lewandowskiego, medalion - Karola Tchorka).

Do 1953.05.28 był patronem dzisiejszej ul. Żniwnej.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 4,4a,6,8,8ab,10: Bloki osiedla Powsińska. Powstało w latach 60 XX w. wg proj. Jadwigi Grębeckiej.

Nr 9: Gimnazjum nr 10 im. Generała Władysława Sikorskiego. Po reformie szkolnictwa gimnazjum umieszczono w budynku SP 292. Od 2002 szkoła nosi imię swego patrona.

Nr 15: Brytyjska Szkoła Podstawowa The British School nr 91 w Warszawie.
Brytyjskie Gimnazjum The British School nr 1 w Warszawie.

Nr 28,28a,30,30a: Bloki osiedla Sadyba-Fosy. Powstały w latach 70 XX w. wg proj. Andrzeja Kicińskiego.

Osiedle Sadyba I. Powstało w latach 70 XX w. wg proj. Haliny Skibniewskiej. Na zewnątrz osiedla stoją bloki 10-piętrowe, wewnątrz mniejsze.

Data nadania nazwy: 1963.05.16
